

RAYON DE SOLEIL (COLLECTIE MR. H. AUBREV).

excentrisch om. Ik kan trouwens geenszins paard-rijden, noch heb lust comédie te spelen. Mijne pose wordt in dit geval belangelooze leugen: eene vergoeding vind ik er niet in, dan eene negatieve. Niettemin blijft ze een gebrek beteekenen: ik ben niet wat ik, om welke reden ook, dát, waar ik voor zou willen worden gehouden.

Levens-stijl, hij, is juist het tegen-deel. Niet berustend dan op vaste, degelijke, soms subtiële werkelijkheden, gekozen echter en gecontroleerd, is hij het zekerste teeken van een macht, van een bewust vermogen, vermits hij daarin bestaat, dat hij zich uit in een oordeel en een wil, die eind-uitkomst zijn van feiten, bezonken, gezuiverd en gegroeid tot affecten en gedachten. Binnen de grenzen der personaliteit en hare componenten, houdt levensstijl steeds eene waarheid in. Binnen elks eigen logica en de wetten en vermogens van elks beeldvorming en beeldschikking, is hij het waarachtige, onvervalschte teeken der geestelijke individualiteit. Naar-

mate het schiftings- en louterings-verlangen en -vermogen hooger gaat en breeder wordt, stijgt ieders levensstijl in waardigheid en in waarde: een adel, die de voortreffelijkste is, daar hij niets dankt dan aan eigen zintuiglijke en moreele beteekenis. Belangloos steeds, wijst hij op het echtste eigendom: zich-zelf, en op het bezit der beste bewerkstelligingwijze en uitbating ervan: oordeelkundigen zelf-tucht. Bij sommigen (heiligen en de hoogsten onder kunstenaars en geleerden) aangeboren gave en natuurlijk bezit, kan hij bij anderen ontstaan uit de loutering van het lijden en de noodzakelijkheid van de be-teugeling. Bij den Gentenaar groeit hij uit de zucht naar vrijheid, uit den bewusten wil van geestelijke vrijheid. En nooit door uiterlijk gepraal bereikt men hem; want ik herhaal het: hij is in alles het tegendeel van Levens-pose, en kan niet ontstaan dan uit oprechte liefde tot de waarheid, die men niet benadert dan met geduldige nederigheid.

* * *